

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Доста је било
15. новембар 2016. год.
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

939
=

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769/16		

ПРЕДСЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Кривичног законика, подносим следећи:

АМАНДМАН

У Предлогу закона о изменама и допунама Кривичног законика члан 15. мења се тако да гласи:

“После члана 182. додају се назив члана и члан 182а који гласе:

“Сексуално узнемиравање

- (1) Ко сексуално узнемирава друго лице, казниће се затвором од три месеца до три године.
- (2) Ако је дело из става 1. овог члана учињено према малолетном лицу, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година.
- (3) Сексуално узнемиравање јесте свако вербално, невербално или физичко понашање сексуалне природе које има за циљ или представља повреду достојанства лица, а које изазива страх или ствара непријатељско, понижавајуће или увредљиво окружење.
- (4) Гоњење за дело из става 1. овог члана предузима се по предлогу.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

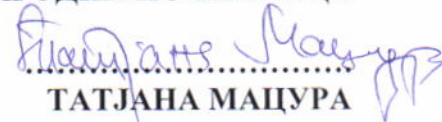
Сматрамо да овај члан треба да носи назив сексуално, а не полно узнемиравање. Језички гледано, појмовно и термилошки реч полно и реч сексуално не значе исто и не означавају исте појмове. Реч полно указује на то да дело чини припадник једног пола у односу на особу другог пола. Реч сексуално означава да се ради о одређеним радњама и понашањима сексуалне природе (нуђење или тражење свих облика сексуалних односа, додиривање по интимним деловима тела, јавно приказивање интимних делова тела, слање сексуално увредљивих порука) које може да чини и припадник/ца једног пола према припаднику/ци истог или другог пола.

Образложење Министарства правде да ово дело назове полно узнемиравање је у чињеници да је сексуално страна реч и да се поглавље ових кривичних дела зове Кривична дела против полних слобода.

Неспорно је да је сексуално страна реч која се већ вековима као интернационална реч користи у српском језику. Али ако се гледа историјски, више од половине речи у српском језику су страног порекла (углавном турског и немачког). Ако бисмо доследно прихватили тај аргумент Министарства правде, онда ни речи као што су фотографисање, емитовање, фалсификовање не би требало да се налазе у Кривичном закону.

Подсећамо да је Република Србија у периоду од 2002. до 2005. у Кривичном закону имала прописано кривично дело које се звало сексуално узнемиравање. Такође је Законом о потврђивању Конвенције о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици, члан 40. преведен као сексуално узнемиравање. На исти начин је ово дело предвиђено у великом броју закона, стратегија и акционих планова донетих у Србији: Законом о раду, Закону о забрани дискриминације, Закону о равноправности полова, Закону о оглашавању, Закону о потврђивању ревидиране Европске социјалне повеље, Националној стратегији за превенцију и заштиту деце од насиља (2008-2013), Националној стратегији за спречавање и сузбијање насиља над женама у породици и у партнерским односима (2011-2015), Стратегијом превенције и заштите од дискриминације (2013-2018), Националној стратегији за родну равноправност (2016-2020), Општим и посебним протоколима за заштиту жена и деце жртава насиља, као и у преводима пресуда Европског суда за људска права (нпр. пресуда Кристин Гудвин против Уједињеног Краљевства).

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА

ТАТЈАНА МАЦУРА